

درس نهم: اندازه حرکت زاویه ای و تقارن دورانی در دو بعد

در درس گذشته با سه مفهوم مرتبط با تقارن آشنا شدیم، اول اینکه تبدیل تقارنی چیست؟ دوم اینکه تبدیل تقارنی در فضای هیلبرت چگونه نمایش داده می شود، و بالاخره اینکه متقارن بودن یک سیستم فیزیکی به چه معناست و چه نتایجی در بردارد. در این درس می خواهیم به یکی از مهمترین تقارن ها یعنی تقارن دورانی در دو بعد بپردازیم. نخست ذره ای در نظر می گیریم که در یک صفحه دوبعدی حرکت می کند و هامیلتونی آن تحت دوران حول یک محور عمود بر این صفحه متقارن است. هرگاه محوری که تقارن دورانی حول آن وجود دارد محور z باشد، مولفه سوم تکانه زاوی ای مولد دوران خواهد بود. بنابراین مطابق با آنچه که در فصل پیشین دیدیم رابطه زیر برقرار است:

$$[L_z, H] = 0, \quad (1)$$

به عبارت دیگر هامیلتونی با مولفه سوم تکانه زاویه ای که مولد دوران است جابجایی می شود. (به عنوان یک تمرین خواننده می تواند صحت تساوی بالا را تحقیق کند.) در اینجا بهتر است بیشتر با خواص تکانه زاویه ای در دو بعد آشنا شویم.

۱ تکانه زاویه ای در دو بعد

برای ذره ای که در دو بعد حرکت می کند یک مشاهده پذیر مهم اندازه حرکت زاویه ای است. این مشاهده پذیر با عملگر همیتی زیر تعریف می شود:

$$L_z := XP_y - YP_x. \quad (2)$$

در پایه مختصات این عملگر به صورت زیر درمی آید

$$L_z = XP_y - YP_x = -i\left(x\frac{\partial}{\partial y} - y\frac{\partial}{\partial x}\right) = -i\frac{\partial}{\partial\theta}, \quad (3)$$

که در تساوی آخر مختصات قطبی به کار رفته است.

خوب است که تعویض گرتکانه زاویه ای را با مولفه های مکان و تکانه پیدا کنیم. محاسبه ساده ای نشان می دهد که روابط زیربرقرارند:

$$[L_z, X] = i\hbar Y, \quad [L_z, Y] = -i\hbar X, \quad (4)$$

و

$$[L_z, P_x] = i\hbar P_y, \quad [L_z, P_y] = -i\hbar P_x. \quad (5)$$

هم چنین یک محاسبه ساده نشان می دهد که:

$$[L_z, \vec{r} \cdot \vec{r}] = [L_z, r^2] = 0, \quad [L_z, \vec{P} \cdot \vec{P}] = [L_z, P^2] = 0. \quad (6)$$

علاوه براین براحتی می توان نشان داد که رابطه زیربرقرار است:

$$L_z^2 = r^2 P^2 - (\vec{r} \cdot \vec{P})^2, \quad (7)$$

$$P^2 = P_x^2 + P_y^2 \text{ و } r^2 = X^2 + Y^2$$

تمرین: درستی روابط 6 و 7 را نشان دهید.

۱.۱ طیف تکانه زاویه ای

در این بخش می خواهیم ویژه مقادیرها و ویژه توابع تکانه زاویه ای را پیدا کنیم. می دانیم که در پایه مختصات و برحسب مختصات قطبی تکانه زاویه ای به صورت $L_z = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial \theta}$ درمی آید. بنابراین معادله ویژه مقداری برای این عملگر به صورت زیر نوشته می شود:

$$\frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial \theta} \phi(r, \theta) = \lambda \phi(r, \theta). \quad (8)$$

از آنجا که عملگر به r بستگی ندارد نتیجه می گیریم که اگر $\chi(\theta)$ یک ویژه تابع L باشد، آنگاه $\phi(r, \theta) = f(r)\chi(\theta)$ برای f دلخواه نیز یک ویژه تابع تکانه زاویه ای است. بنابراین طیف تکانه زاویه ای یک واگنی بی نهایت بعدی دارد. توجه خود را به تابع $\chi(\theta)$ معطوف می کنیم. معادله دیفرانسیل مربوطه به صورت ساده زیر درمی آید

$$\frac{\hbar}{i} \frac{d}{d\theta} \chi(\theta) = \lambda \chi(\theta), \quad (9)$$

که حل آن بسادگی تعیین می شود: $\chi(\theta) = Ae^{\frac{i\lambda}{\hbar}\theta}$ که در آن A یک ثابت است. از آنجا که تابع $\chi(\theta)$ می بایست تک مقداری باشد یعنی در شرط $\chi(\theta) = \chi(\theta + 2\pi)$ صدق کند معلوم می شود که λ تنها مقادیر مشخصی را می بایست اختیار کند. در واقع می بایست داشته باشیم

$$\lambda = \hbar m, \quad \chi_m(\theta) = Ae^{im\theta}, \rightarrow \phi(r, \theta) = f(r)e^{im\theta}. \quad (10)$$

رابطه اخیر نشان می دهد که مقادیر تکانه زاویه ای یک ذره در دو بعد تنها می توانند مضرب صحیحی از $\hbar$ باشند. هم چنین در فضای توابع روی صفحه دو بعدی (r, θ) این ویژه مقدار واگنی بی نهایت بعدی دارد، اما در فضای توابع روی یک دایره واگنی وجود ندارد.

در اینجا برای اولین بار با کوانتش تکانه زاویه ای مواجه می شویم که بطور تاریخی نخستین بار به صورت اصل موضوع در مدل اتمی بوهر پیشنهاد شد.

حال که با تکانه زاویه ای و طیف آن آشنا شده ایم می خواهیم ببینیم چگونه وجود تقارن دورانی در دو بعدی می تواند به حل معادله شرودینگر کمک کند.

نشان دهید که اگر برای پتانسیلی که دارای تقارن دورانی است، تابع موج کامل در دو بعد را به صورت زیر تعریف کنیم:

$$\psi(r, \phi) = \frac{1}{\sqrt{2\pi r}} u(r) e^{im\phi} \quad (11)$$

آنگاه تابع موج شعاعی یعنی $u(r)$ در شرط بهنجارش زیر صدق می کند:

$$\int dr |u(r)|^2 = 1. \quad (12)$$

آیا تابع موج $u(r)$ می تواند در r های بزرگ به صورت $\frac{1}{r^{1/2}} u(r) \rightarrow$ به سمت صفر میل کند؟

۲ حل معادله شرودینگر برای پتانسیل هایی که دارای تقارن دورانی دو بعدی هستند

هرگاه پتانسیل فقط به اندازه r از مبدأ بستگی داشته باشد، هامیلتونی دارای تقارن کروی است. چنین هامیلتونی دارای فرم زیر است

$$\frac{P^2}{2m} + V(r). \quad (13)$$

دقت کنید که جرم ذره را با m نشان داده ایم.

بنابر روابط 6 داریم

$$[L_z, H] = 0, \quad (14)$$

به عبارت دیگر هامیلتونی با عملگری که مولد دوران است جابجایی شود. حال می بایست از این تقارن استفاده کنیم. نخستین استفاده ای که می کنیم آن است که می توانیم طیف مشترک هامیلتونی و عملگردوران را پیدا کنیم. می دانیم که طیف L ساده است، هرتابعی به صورت $f(r)e^{in\theta}$ یک ویژه تابع L با مقدار ویژه $n\hbar$ است. از رابطه 7 نیز استفاده می کنیم و در هامیلتونی P^2 را برحسب تکانه زاویه ای می نویسیم. نتیجه به صورت زیردرمی آید:

$$H = \frac{1}{2m} \left(\frac{L_z^2 + (\vec{r} \cdot \vec{P})^2}{r^2} \right) + V(r) \quad (15)$$

و با درپایه مختصات و باتوجه به اینکه $\vec{r} \cdot \vec{P} = \frac{\hbar}{i} r \partial_r$ و باقراردادن $\hbar = 1$ ،

$$H = \frac{1}{2m} \left(\frac{-\partial_\theta^2 - (r\partial_r)^2}{r^2} \right) + V(r) \quad (16)$$

حال اثر H روی هر ویژه تابع تکانه زاویه ای به فرم $\phi(r, \theta) = f(r)e^{in\theta}$ به صورت زیردرمی آید:

$$H f(r)e^{in\theta} = \left[\frac{1}{2m} \left(\frac{(n^2 - (r\partial_r)^2)}{r^2} \right) + V(r) \right] f(r)e^{in\theta} \quad (17)$$

بنابراین تابع $\phi_{E,n}(r, \theta) = f_{E,n}(r)e^{in\theta}$ ویژه تابع هامیلتونی با ویژه مقدار E نیزهست اگر $f_{E,n}(r)$ در معادله زیر صدق کند:

$$-\frac{1}{2m} \left(\frac{d^2 f}{dr^2} + \frac{1}{r} \frac{df}{dr} \right) + V_{eff}(r) f_{E,n}(r) = E f_{E,n}(r) \quad (18)$$

که در آن

$$V_{eff}(r) = V(r) + \frac{n^2}{2mr^2}, \quad (19)$$

پتانسیل موثر خوانده می شود که در آن جمله $\frac{n^2}{2mr^2}$ نشان دهنده تمایل حالت هایی با اندازه حرکت غیر صفر به دور شدن از مرکز است. این معادله معادله شعاعی شرودینگر نامیده می شود.

تذکر: دقت کنید که این موضوع که تابع موج به صورت $f_{E,n}(r)e^{in\theta}$ نوشته شده است این امر را انعکاس می دهد که ما توانسته ایم ویژه حالت های مشترک انرژی و تکانه ی زاویه ای را معین کنیم. از این به بعد تنها برای سادگی نوشتاری از نوشتن شاخص های E, n برای f مگر در مواقع ضروری اجتناب می کنیم.

می توانیم این معادله را به شکل دیگری نیز بنویسیم که شباهت آن به معادله شرودینگر یک بعدی بیشتر شود. برای این کار تابع $f(r)$ را به شکل $f(r) =: \frac{u(r)}{r^{\frac{1}{2}}}$ می گیریم. یک محاسبه ساده نشان می دهد که برحسب $u(r)$ معادله شعاعی به شکل زیر درمی آید:

$$\left[\frac{-1}{2m}\partial_r^2 + \tilde{V}_{eff}(r)\right]u(r) = Eu(r). \quad (20)$$

که در آن پتانسیل موثرین باره شکل زیر درمی آید

$$\tilde{V}_{eff}(r) = V(r) + \frac{n^2 - \frac{1}{4}}{2mr^2}. \quad (21)$$

۳ ذره آزاد در دو بعد

نخستین و مهمترین مثالی را که باید بررسی کنیم، ذره آزاد است. در درسهای گذشته دیدیم که هامیلتونی یک ذره آزاد به صورت $H = \frac{P^2}{2m}$ است. این هامیلتونی هم دارای تقارن انتقالی و هم دارای تقارن دورانی است. تمرین: نشان دهید که این پتانسیل دارای چنین تقارن هایی است.

بنابراین روابط جابجایی زیر برقرار است:

$$[H, P_x] = 0, \quad [H, P_y] = 0, \quad [H, L_z] = 0. \quad (22)$$

در این بخش ویژه حالت های این هامیلتونی را بدست می آوریم. نوع این ویژه حالت ها بستگی دارد به این که ما ویژه حالت های هامیلتونی را با کدام یک از مشاهده پذیرهای دیگری که با آن جابجا می شوند پیدا می کنیم و به کدام یک از تقارن های آن توجه کنیم.

۱.۳ امواج تخت

هامیلتونی ذره آزاد را در نظر می گیریم.

$$H = \frac{1}{2m}P^2 = \frac{1}{2m}(P_x^2 + P_y^2). \quad (23)$$

این هامیلتونی با مشاهده پذیرهای P_x و P_y یا به عبارت بهتر با مشاهده پذیر تکانه $\mathbf{P}$ جابجایی شود. حالت های $|\vec{p}\rangle = |p_x, p_y\rangle$ که تابع موج فضایی آنها به شکل امواج تخت

$$\psi_{\vec{p}}(\vec{x}) = \frac{1}{2\pi\hbar} e^{i\frac{1}{\hbar}\vec{p}\cdot\vec{x}} \quad (24)$$

است ویژه حالت مشترک مشاهده پذیرهای P_x و P_y و در نتیجه H است. این حالت ها انرژی $E_p = \frac{p_x^2 + p_y^2}{2m}$ دارند. چنین حالت هایی تکانه خطی مشخص و انرژی مشخص دارند ولی تکانه زاویه ای آنها مشخص نیست. در فضای بی نهایت این طیف انرژی پیوسته است و واضح است که طیف انرژی واگنی بی نهایت دارد زیرا تمام حالت هایی که اندازه تکانه ی آنها با هم برابر است یک انرژی دارند. یادآوری می کنیم که H یک مشاهده پذیر مستقل از P_x و P_y نیست و بر حسب آنها نوشته می شود. این ویژه حالت ها یک پایه برای فضای هیلبرت یک ذره تشکیل می دهند و ما می توانیم هر حالت دیگری از این فضای هیلبرت را بر حسب آنها بسط دهیم.

۲.۳ امواج دایره ای

در بعضی مواقع ترجیح مثلاً وقتی که پراکندگی ذرات را از پتانسیل های باتقارن دایره ای بررسی می کنیم، ترجیح می دهیم که حالت های ذره آزاد را چنان بنویسیم که اندازه حرکت زاویه ای آنها مشخص باشد. از نظر فیزیکی توابع موج این حالت ها امواج دایره ای است که از مبدأ مختصات دور می شوند و یا به آن نزدیک می شوند. برای این کار بجای مشاهده پذیرهای P_x و P_y ، مشاهده پذیرهای L^2 و H را که با هم جابجایی شوند قطری می کنیم. حالت های حاصل که با $|E, n\rangle$ مشخص می شوند دارای انرژی مشخص و تکانه زاویه ای مشخص هستند. اگر تابع موج آنها را با

$$\psi(r, \theta) = \frac{u(r)}{\sqrt{2\pi r}} e^{i n \theta} \quad (25)$$

نشان دهیم همانطور که در ابتدای این بخش نشان دادیم تابع $u_{E,n}(r)$ در معادله شعاعی شرودینگر زیر صدق می کند: مشاهده پذیر است زیرا:

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2 u}{dr^2} + \frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{n^2 - \frac{1}{4}}{r^2} \right) u = E u, \quad (26)$$

که با تعریف $k^2 = \frac{2mE}{\hbar^2}$ و $x = kr$ به شکل زیر درمی آید:

$$\frac{d^2 u}{dx^2} - \left(\frac{n^2 - \frac{1}{4}}{x^2} \right) u = -u. \quad (27)$$

برای حل این معادله نخست به رفتار مجانبی آن در x های بزرگ نگاه می کنیم. در این حد معادله فوق به شکل زیر در می آید:

$$\frac{d^2}{dx^2} u + u \approx 0, \quad (28)$$

که جواب های آن به شکل $u = e^{ix}$ و $u = e^{-ix}$ هستند. بنابراین جواب های این معادله در فواصل بزرگ به صورت امواج دورشونده e^{ikx} و نزدیک شونده e^{-ikx} به مرکز هستند. حال جواب های کامل را به شکل زیر می نویسیم:

$$\begin{aligned} u^+(x) &= e^{ikx} \sum_{n=0}^{\infty} a_n^+ x^{-n}, \\ u^-(x) &= e^{-ikx} \sum_{n=0}^{\infty} a_n^- x^{-n}. \end{aligned} \quad (29)$$

جایگذاری این بسط ها در معادله 27 منجر به روابط تکرار زیر می شود:

$$\begin{aligned} a_{k+1}^+ &= \frac{k(k+1) + \frac{1}{4} - n^2}{2i(k+1)} a_k^+, \\ a_{k+1}^- &= -\frac{k(k+1) + \frac{1}{4} - n^2}{2i(k+1)} a_k^-. \end{aligned} \quad (30)$$

چند جمله اول بسط به ترتیب زیر هستند:

$$u^+(x) = \left(1 + \frac{(\frac{1}{2})^2 - n^2}{2i} \frac{1}{x} + \dots \right) e^{ix} \quad (31)$$

و

$$u^-(x) = \left(1 - \frac{(\frac{1}{2})^2 - n^2}{2i} \frac{1}{x} + \dots \right) e^{-ix} \quad (32)$$

که در آنها از نوشتن ضریب بهنجارش صرف نظر کرده ایم. تمرین: سه جمله اول این دو بسط را بدست آورید.

در نتیجه شکل نهایی توابع موج به صورت زیر خواهد بود:

$$\psi_{E,n}^+(r, \theta) = \frac{A}{\sqrt{2\pi r}} \left(1 + \frac{\frac{1}{4} - n^2}{2ikr} + \dots \right) e^{ikr} e^{in\theta}, \quad n \in Z, \quad (33)$$

و

$$\psi_{E,n}^-(r, \theta) = \frac{A}{\sqrt{2\pi r}} \left(1 - \frac{\frac{1}{4} - n^2}{2ikr} + \dots \right) e^{-ikr} e^{in\theta} \quad n \in Z. \quad (34)$$

که در آن $E = \frac{\hbar^2 k^2}{2m}$ انرژی این حالت ها و $\hbar n$ تکانه زاویه آنهاست. تابع ψ^+ نشان دهنده یک موج دایره ای دورشونده از مرکز و تابع ψ^- نشان دهنده یک موج دایره ای نزدیک شونده به مرکز است. دقت کنید که عددکوانتومی n تکانه زاویه ای جواب ها را مشخص می کند که مثبت بودن آن به معنای تکانه زاویه ای پادساعت گرد و منفی بودن آن به معنای تکانه زاویه ای ساعت گرد است. هرکدام از جواب های فوق دارای انرژی مشخص E و تکانه زاویه ای $n\hbar$ است.

۳.۳ توابع بسل

در اینجا یک بار دیگر به معادله شرودینگر برای ذره آزاد نگاه می کنیم. از آنجا که پتانسیل برابر با صفر است این معادله به شکل زیر در می آید:

$$\frac{d^2 f(x)}{dx^2} + \frac{1}{x} \frac{df(x)}{dx} + \left(1 - \frac{n^2}{x^2}\right) f(x) = 0 \quad (35)$$

که در آن $x = kr$ و $E = \frac{\hbar^2 k^2}{2m}$. این معادله یک معادله آشنا موسوم به معادله دیفرانسیل بسل از مرتبه n است و در قرن نوزدهم به وسعت مورد مطالعه قرار گرفته است. در ضمیمه این فصل می توانید با خواص این توابع بیشتر آشنا شوید. دو جواب مستقل از معادله فوق را با $J_n(x)$ و $N_n(x)$ نشان می دهیم. بنابراین جواب های معادله شرودینگر با انرژی $E = \frac{\hbar^2 k^2}{2m}$ و تکانه زاویه ای $n\hbar$ به صورت زیر نوشته می شوند:

$$\psi^{(1)}(r, \theta) = J_n(kr) e^{in\theta}, \quad \text{و} \quad \psi^{(2)}(kr) = N_n(kr) e^{in\theta}. \quad (36)$$

می توان نشان داد که برای kr های بزرگ شکل این توابع به صورت زیر است:

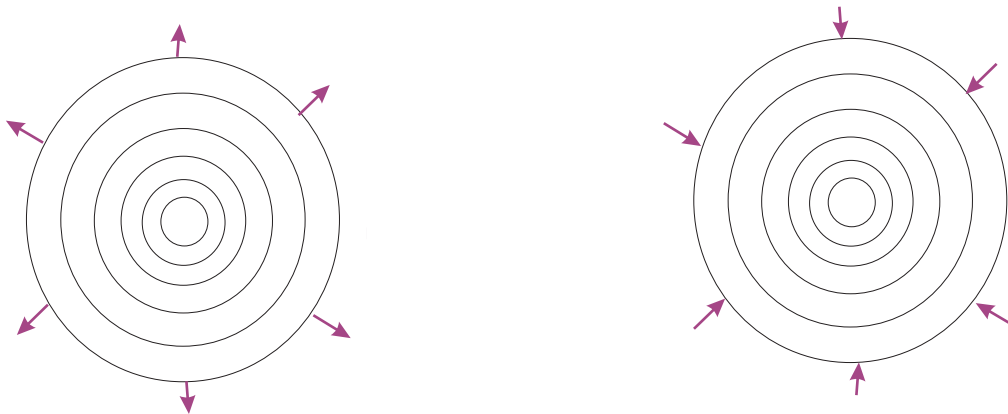
$$\begin{aligned} J_n(kr) &\sim \sqrt{\frac{2}{\pi kr}} \cos \left[kr - \left(n + \frac{1}{2}\right) \frac{\pi}{2} \right] \\ N_n(kr) &\sim \sqrt{\frac{2}{\pi kr}} \sin \left[kr - \left(n + \frac{1}{2}\right) \frac{\pi}{2} \right]. \end{aligned} \quad (37)$$

تمرین: نشان دهید که برای r های بزرگ این دو تابع در معادله دیفرانسیل بسل صدق می کنند. منظور از r های بزرگ آن است که $kr \gg 1$ باشد.

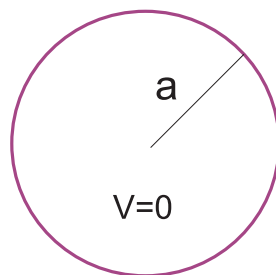
می توان بجای این دو جواب مستقل از معادله بسل ترکیب های خطی زیر را از این دو تابع که به توابع هنکل *Hankel Functions* موسومند در نظر گرفت:

$$H_n^1(kr) := J_n(kr) + iN_n(kr) \sim \sqrt{\frac{2}{\pi kr}} \exp i \left[kr - \left(n + \frac{1}{2}\right) \frac{\pi}{2} \right]$$

شکل ۱: شکل سمت راست یک موج دایره‌ای درون رو و شکل سمت چپ یک موج دایره‌ای برون رو را نشان می‌دهد.

شکل ۲: چاه پتانسیل دایره‌ای. در درون چاه پتانسیل برابر با صفر و روی دیواره‌ها بی نهایت است. تابع موج روی دیواره‌ها می‌بایست برابر با صفر باشد.

$$H_n^1(kr) := J_n(kr) - iN_n(kr) \sim \sqrt{\frac{2}{\pi kr}} \exp - i \left[kr - \left(n + \frac{1}{2} \right) \frac{\pi}{2} \right]. \quad (38)$$

با این حساب توابع موجی که بدست می‌آوریم نشان دهنده موج‌های بیرون رو و درون رو خواهند بود، شکل (۱)

۴ چاه پتانسیل دایره‌ای

در درس‌های پیشین چاه دایره‌ای مربعی را بررسی کردیم. در این درس یک چاه پتانسیل دایره‌ای (۲) را به شکل زیر در نظر می‌گیریم:

$$V(r) = \begin{cases} 0 & r \leq a \\ \infty & r > a \end{cases} \quad (39)$$

درداخل چاه می بایست معادله شرودینگر را برای ذره آزاد حل کنیم با این شرط مرزی که در دیواره های پتانسیل تابع موج برابر با صفر باشد.

برای ذره آزاد پتانسیل V برابر با صفر است و در نتیجه معادله شعاعی شرودینگر برای داخل چاه به صورت زیر درمی آید:

$$-\frac{1}{2m} \left(\frac{d^2 f}{dr^2} + \frac{1}{r} \frac{df}{dr} \right) + \frac{n^2}{2mr^2} f(r) = E f(r). \quad (40)$$

با تعریف $k := \sqrt{2mE}$ و پس از مرتب کردن به صورت زیر درمی آید:

$$\frac{d^2 f}{dr^2} + \frac{1}{r} \frac{df}{dr} + \left(k^2 - \frac{n^2}{r^2} \right) f(r) = 0. \quad (41)$$

با تعریف متغیر بدون بعد $x := kr$ این معادله به شکل نهایی زیر درمی آید که چیزی نیست جز معادله بسل از مرتبه صحیح n :

$$\frac{d^2 f}{dx^2} + \frac{1}{x} \frac{df}{dx} + \left(1 - \frac{n^2}{x^2} \right) f(x) = 0. \quad (42)$$

خواننده می تواند بعضی از خواص جواب های این معادله را در ضمیمه این فصل مطالعه کند. این معادله دو جواب عمومی دارد که آن ها را با $J_n(x)$ و $N_n(x)$ نشان می دهیم. تابع $N_n(x)$ موسوم به تابع نیومان در $x \rightarrow 0$ واگراست و واگرایی آن به صورت زیر است:

$$N_0(x) = \frac{2}{\pi} (\ln x + \gamma - \ln 2) + O(x^2), \quad (43)$$

و

$$N_n(x) = -\frac{(n-1)!}{\pi} \left(\frac{2}{x} \right)^n \left(1 + \frac{1}{n-1} \left(\frac{x}{2} \right)^2 + \dots \right). \quad (44)$$

در اینجا γ ثابت اوپلراست.

کلی ترین جواب 42 به صورت $A_n J_n(x) + B_n N_n(x)$ است. از آنجا که $N_n(x)$ منجر به تابع نابهنجار پذیر می شود می بایست این جواب ها را کنار گذاشت. شرط مرزی در $r = a$ الزام می کند که تابع باقیمانده یعنی $J_n(x)$ در شرط زیر صدق کند:

$$J_n(ka) = 0. \quad (45)$$

هرگاه صفر s ام تابع بسل J_n را با β_s^n نشان دهیم خواهیم داشت

$$ka = \beta_s^n \rightarrow k \equiv k_{n,s} = \frac{\beta_s^n}{a}. \quad (46)$$

در نتیجه انرژی های کوانتیده به ترتیب زیر بدست می آیند:

$$E_{n,s} = \frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{\beta_s^n}{a} \right)^2, \quad n = 0, 1, 2, 3, \dots, \quad s = 1, 2, 3, \dots. \quad (47)$$

این انرژی ها مربوط به ویژه توابع زیر هستند:

$$\psi_{n,s}(r, \theta) = J_n \left(\frac{\beta_s^n r}{a} \right) e^{i n \theta}, \quad n = 1, 2, 3, \dots, \quad s = 1, 2, 3, \dots. \quad (48)$$

در نوشتن این توابع ضریب بهنجارش رانوشته ایم.

۵ نوسانگر هارمونیک دو بعدی

نوسانگر هارمونیک دو بعدی همسانگرد با هامیلتونی زیر توصیف می شود:

$$H = \frac{1}{2m} (P_x^2 + P_y^2) + \frac{1}{2} m \omega^2 (X^2 + Y^2). \quad (49)$$

در دستگاه واحدهای طبیعی می توان قرارداد $m = 1, \omega = 1, \hbar = 1$ و در نتیجه هامیلتونی به شکل زیر در می آید:

$$H = \frac{1}{2} (P_x^2 + P_y^2) + \frac{1}{2} (X^2 + Y^2). \quad (50)$$

یک راه برای بدست آوردن طیف این نوسانگر آن است که از تعریف عملگرهای بالابرنده و پایین برنده به صورت زیر شروع

کنیم:

$$\begin{aligned} a_x &:= \frac{1}{\sqrt{2}} (X + iP_x), & a_x^\dagger &:= \frac{1}{\sqrt{2}} (X - iP_x), \\ a_y &:= \frac{1}{\sqrt{2}} (Y + iP_y), & a_y^\dagger &:= \frac{1}{\sqrt{2}} (Y - iP_y). \end{aligned} \quad (51)$$

تنها روابط جابجایی غیرصفر بین این عملگرها عبارت است از:

$$[a_x, a_x^\dagger] = 1, \quad [a_y, a_y^\dagger] = 1. \quad (52)$$

هم چنین معلوم می شود که

$$H = (a_x^\dagger a_x + a_y^\dagger a_y + 1) \quad (53)$$

با توجه به آنچه که در مطالعه نوسانگر هارمونیک یک بعدی دیده ایم خواهیم داشت:

$$H|n_x, n_y\rangle = (n_x + n_y + 1)|n_x, n_y\rangle, \quad n_x, n_y = 0, 1, 2, \dots, \quad (54)$$

که در آن

$$|n_x, n_y\rangle = \frac{1}{\sqrt{n_x! n_y!}} a_x^{\dagger n_x} a_y^{\dagger n_y} |0, 0\rangle, \quad (55)$$

و

$$a_x |0, 0\rangle = a_y |0, 0\rangle = 0. \quad (56)$$

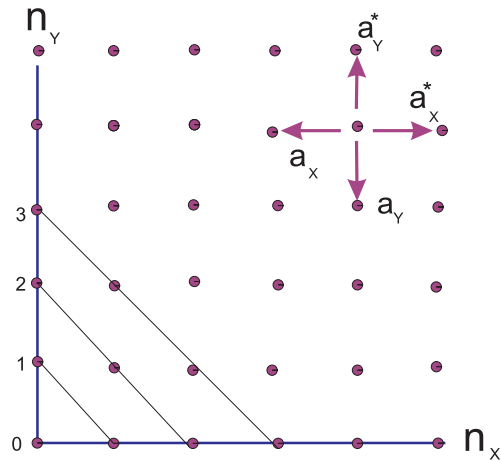
بنابراین هر ویژه حالت هامیلتونی با دو عدد کوانتومی n_x و n_y مشخص می شود. حالت پایه عبارت است از $|0, 0\rangle$. اولین حالت برانگیخته واگنی درجه دو دارد زیرا هر دو حالت $|1, 0\rangle$ و $|0, 1\rangle$ یک انرژی دارند. حالت بعدی واگنی درجه سه دارد زیرا حالت های $|2, 0\rangle$, $|1, 1\rangle$, $|0, 2\rangle$ انرژی برابر دارند. در شکل (۳) هر حالت با اعداد کوانتومی (n_x, n_y) یک نقطه در یک شبکه دو بعدی با مختصات (n_x, n_y) نشان داده شده است.

اثر عملگرهای a_x , $a_x^\dagger$, a_y , $a_y^\dagger$ روی شکل نشان داده شده اند. تمام نقاطی که روی خط $n_x + n_y = \text{constant}$ قرار دارند انرژی یکسان دارند و بنابراین واگن هستند.

هم چنین تابع موج این نوسانگر به شرح زیر بدست می آید:

$$\begin{aligned} \psi_{n_x, n_y}(x, y) &:= \langle x, y | n_x, n_y \rangle = \langle x | n_x \rangle \langle y | n_y \rangle = \psi_{n_x}(x) \psi_{n_y}(y) \\ &= \frac{1}{\pi^{\frac{1}{4}}} \frac{1}{\sqrt{2^{n_x} n_x!}} H_{n_x}(x) e^{-\frac{x^2}{2}} \frac{1}{\pi^{\frac{1}{4}}} \frac{1}{\sqrt{2^{n_y} n_y!}} H_{n_y}(y) e^{-\frac{y^2}{2}} \\ &= \frac{1}{\pi^{\frac{1}{2}}} \frac{1}{\sqrt{2^{n_x+n_y} n_x! n_y!}} H_{n_x}(x) H_{n_y}(y) e^{-\frac{r^2}{2}}. \end{aligned} \quad (57)$$

تمرین: تابع موج حالت پایه را به طور صریح بدست آورید و نشان دهید که این تابع موج تحت تاثیر دوران ثابت باقی می ماند.

شکل ۳: ویژه حالت های انرژی برای نوسانگر هارمونیک دوبعدی. هر نقطه نشان دهنده یک حالت با اعداد کوانتومی (n_x, n_y) است. این حالت ها ویژه حالت تکانه زاویه ای L_z نیستند.

تا کنون هیچ استفاده ای از اینکه نوسانگر هارمونیک همسانگرد است و تقارن دورانی دارد نکرده ایم. می دانیم که چنین تقارنی به معنای آن است که می توانیم ویژه حالت های مشترک انرژی و تکانه زاویه ای را پیدا کنیم. آیا حالت های $|n_x, n_y\rangle$ چنین حالت هایی هستند؟ برای پاسخ به این سوال اثر تکانه زاویه ای را روی این حالت ها محاسبه می کنیم. نخست تکانه زاویه ای را برحسب عملگرهای بالابر و پایین بر می نویسیم. با استفاده از روابط (51) براحتی معلوم می شود که

$$L_z \equiv XP_y - YP_x = i(a_x^\dagger a_y - a_x a_y^\dagger). \quad (58)$$

واضح است که این عملگر حالت های $|n_x, n_y\rangle$ را به ترکیبی خطی از حالت های $|n_x + 1, n_y - 1\rangle$ و $|n_x - 1, n_y + 1\rangle$ تبدیل می کند و بنابراین پایه فوق پایه ای نیست که بردارهای آن ویژه حالت مشترک هامیلتونی و تکانه زاویه ای باشند. تمرین: حالت های بالا که در اثر عمل L_z روی یک ویژه حالت انرژی بدست آمده اند دارای همان انرژی حالت $|n_x, n_y\rangle$ هستند. نشان دهید که این یک خاصیت کلی است یعنی اینکه هر موقع که هامیلتونی با یک عملگر تقارن مثل T جابجا شود اثر L روی یک ویژه حالت انرژی، ویژه حالت هایی با همان انرژی تولید می کند. به عبارت دیگر عملگر تقارن ویژه حالت های مربوط به یک ویژه فضای انرژی را به ویژه حالت هایی از همان فضا می نگارد. اصطلاحاً می گوئیم که هر ویژه فضای انرژی تحت اثر عملگر تقارن ناورد است.

تمرین: از حالت های $|1, 0\rangle$ و $|0, 1\rangle$ ویژه حالت هایی بسازید که تکانه ای زاویه ای مشخص داشته باشند. همین کار را با ویژه حالت های $|2, 0\rangle$ ، $|1, 1\rangle$ و $|0, 2\rangle$ نیز انجام دهید.

طبیعی است که پایه $|n_x, n_y\rangle$ ویژه پایه مشترک هامیلتونی و L_z نباشد. به روشی که در تمرین بالا انجام دادید می توان در هر زیرفضا ترکیب های خطی مختلفی آنچنان در نظر گرفت که حالت های بوجود آمده ویژه حالت L_z نیز باشند. اما این کار برای حالت های با واگنی زیاد وقت گیر و غیر آموزنده است. می توان روش متفاوت و آموزنده ای را دنبال کرد که از همان ابتدا مبتنی بر تقارن دورانی است.

در واقع پایه قبلی را از همان ابتدا عملگرهای بالابر و پایین بر را بر اساس متغیرهای دکارتی x و y ساخته شده اند و حال آنکه

به نظر می رسد که می بایست عملگرهای فوق را با توجه به مختصات قطبی می نوشتیم. برای این کار دقت می کنیم که به جای دو مختصه $(x, y) = (r \cos \theta, r \sin \theta)$ می توانیم از دو مختصه $(z, \bar{z}) = (r e^{i\theta}, r e^{-i\theta})$ استفاده کنیم. این مختصات برای مطالعه چنین مسئله ای مناسب تر هستند. در واقع تحت یک عمل دوران می دانیم که متغیرهای (x, y) به ترکیبی خطی از هم تبدیل می شوند یعنی

$$\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} \cos \theta & -\sin \theta \\ \sin \theta & \cos \theta \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \rightarrow \quad (59)$$

و حال آنکه متغیرهای $(z, \bar{z})$ تحت دوران تبدیل خیلی ساده ای دارند:

$$z \rightarrow z e^{i\theta}, \quad \bar{z} \rightarrow \bar{z} e^{-i\theta}. \quad (60)$$

بالحام از این تغییر متغیر عملگرهای بالا بر و پایین برجیدی را به شکل زیر تعریف می کنیم:

$$\begin{aligned} a_R &:= \frac{1}{\sqrt{2}}(a_x + i a_y), & a_L &:= \frac{1}{\sqrt{2}}(a_x - i a_y), \\ a_R^\dagger &:= \frac{1}{\sqrt{2}}(a_x^\dagger - i a_y^\dagger), & a_L^\dagger &:= \frac{1}{\sqrt{2}}(a_x^\dagger + i a_y^\dagger). \end{aligned} \quad (61)$$

براحتی معلوم می شود که تنها روابط جابجایی غیر صفر بین این عملگرها عبارت است از:

$$[a_R, a_R^\dagger] = 1, \quad [a_L, a_L^\dagger] = 1. \quad (62)$$

هم چنین معلوم می شود که

$$H = a_R^\dagger a_R + a_L^\dagger a_L + 1, \quad L_z = a_R^\dagger a_R - a_L^\dagger a_L. \quad (63)$$

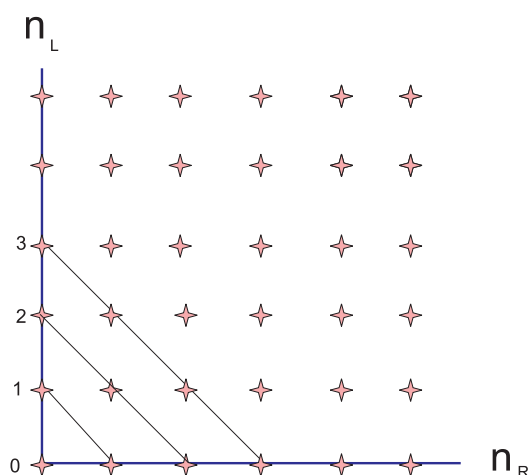
تمرین: درستی روابط بالا را نشان دهید.

بنابراین هرگاه حالت های زیر را تعریف کنیم:

$$|n_R, n_L\rangle := \frac{1}{\sqrt{n_R! n_L!}} a_R^\dagger{}^{n_R} a_L^\dagger{}^{n_L} |0, 0\rangle, \quad (64)$$

خواهیم داشت

$$H|n_R, n_L\rangle = (n_R + n_L + 1)|n_R, n_L\rangle$$

شکل ۴: ویژه حالت های انرژی برای نوسانگر هارمونیک دوبعدی. هر نقطه نشان دهنده یک حالت با اعداد کوانتومی (n_R, n_L) است. این حالت ها ویژه حالت تکانه زاویه ای L_z نیز هستند.

$$L_z |n_R, n_L\rangle = (n_R - n_L) |n_R, n_L\rangle. \quad (65)$$

نتیجه آن است که حالت های $|n_R, n_L\rangle$ ویژه حالت مشترک هامیلتونی و تکانه زاویه ای هستند. در شکل (۴) این ویژه حالت ها با نقاط یک شبکه دوبعدی نشان داده شده اند.

دقت کنید که یک حالت $|n, m\rangle_{R,L}$ و یک حالت $|n, m\rangle_{X,Y}$ (حتی اگر اعداد (m, n) آنها با هم یکسان باشند) کاملاً باهم فرق دارند زیرا از تاثیر عملگرهای متفاوتی بر روی حالت $|0, 0\rangle_{R,L} = |0, 0\rangle_{X,Y}$ بدست می آیند. در این جا توجه به این تساوی اخیر یعنی تساوی حالت های پایه اهمیت اساسی دارد.

تمرین: نشان دهید که دو حالت $|n_x = 0, n_y = 0\rangle$ و $|n_R = 0, n_L = 0\rangle$ یکی هستند.

تمرین: حالت های $|n_R = 1, n_L = 0\rangle$ و $|n_R = 0, n_L = 1\rangle$ را بر حسب حالت های $|n_x, n_y\rangle$ بسط دهید. نتیجه خود را تعبیر کنید. همین کار را برای حالت های $|n_R = 2, n_L = 0\rangle$ ، $|n_R = 1, n_L = 1\rangle$ و $|n_R = 0, n_L = 2\rangle$ انجام دهید.

می توانیم شکل فضایی توابع موج جدید را نیز به راحتی بدست آوریم. برای این کار بهتر است از مختصات $(z, \bar{z})$ بجای (x, y) استفاده کنیم. باید کمی درباره این مختصات توضیح دهیم. قرار می دهیم:

$$z := x + iy, \quad \bar{z} = x - iy \quad (66)$$

معکوس این روابط به شکل زیر است:

$$x := \frac{z + \bar{z}}{2}, \quad y := \frac{z - \bar{z}}{2i}, \quad (67)$$

بنابراین هر تابع $f := f(x, y)$ را می توان به صورت $f := f(z, \bar{z})$ نیز نوشت. مثلاً تابع $f(x, y) = x^2 + y^2$ را می توان به صورت $f(z, \bar{z}) = z\bar{z}$ نوشت. حال می توانیم مشتقات جزئی نسبت به z و $\bar{z}$ را با استفاده از روابط بالا و استفاده از قاعده

زنجیره‌ای برای ترکیب مشتقات تعریف کنیم:

$$\begin{aligned}\frac{\partial f}{\partial z} &= \frac{\partial x}{\partial z} \frac{\partial f}{\partial x} + \frac{\partial y}{\partial z} \frac{\partial f}{\partial y} \\ \frac{\partial f}{\partial \bar{z}} &= \frac{\partial x}{\partial \bar{z}} \frac{\partial f}{\partial x} + \frac{\partial y}{\partial \bar{z}} \frac{\partial f}{\partial y}\end{aligned}\quad (68)$$

ویا به طور کلی:

$$\begin{aligned}\frac{\partial}{\partial z} &= \frac{1}{2} \frac{\partial}{\partial x} - \frac{1}{2} i \frac{\partial}{\partial y} \\ \frac{\partial}{\partial \bar{z}} &= \frac{1}{2} \frac{\partial}{\partial x} + \frac{1}{2} i \frac{\partial}{\partial y}.\end{aligned}\quad (69)$$

معکوس این روابط به شکل زیر است:

$$\begin{aligned}\frac{\partial}{\partial x} &= \frac{\partial}{\partial z} + \frac{\partial}{\partial \bar{z}} \\ \frac{\partial}{\partial y} &= i \frac{\partial}{\partial z} - i \frac{\partial}{\partial \bar{z}}.\end{aligned}\quad (70)$$

حال می‌توانیم نمایش عملگرهای بالا بر a_L و a_R را در نمایش مختصات بنویسیم:

$$\begin{aligned}a_R &\equiv \frac{1}{\sqrt{2}}(a_x + ia_y) = \frac{1}{2}(x + \frac{\partial}{\partial x} + iy + i \frac{\partial}{\partial y}) = \frac{1}{2}z + \frac{\partial}{\partial \bar{z}} \\ a_L &\equiv \frac{1}{\sqrt{2}}(a_x - ia_y) = \frac{1}{2}(x + \frac{\partial}{\partial x} - iy - i \frac{\partial}{\partial y}) = \frac{1}{2}\bar{z} + \frac{\partial}{\partial z} \\ a_R^\dagger &\equiv \frac{1}{\sqrt{2}}(a_x^\dagger - ia_y^\dagger) = \frac{1}{2}(x - \frac{\partial}{\partial x} - iy + i \frac{\partial}{\partial y}) = \frac{1}{2}\bar{z} - \frac{\partial}{\partial z} \\ a_L^\dagger &\equiv \frac{1}{\sqrt{2}}(a_x^\dagger + ia_y^\dagger) = \frac{1}{2}(x - \frac{\partial}{\partial x} + iy - i \frac{\partial}{\partial y}) = \frac{1}{2}z - \frac{\partial}{\partial \bar{z}}.\end{aligned}\quad (71)$$

بعد از این مقدمات می‌توانیم تمام توابع موج را بر راحتی بدست آوریم. نخست حالت پایه را بررسی می‌کنیم. می‌دانیم که تابع موج از رابطه زیر بدست می‌آید.

$$\psi_{n_R, n_L}(z, \bar{z}) := \langle z, \bar{z} | n_R, n_L \rangle. \quad (72)$$

هم چنین می‌دانیم که حالت پایه توسط هر دو عملگر a_L و a_R نابود می‌شود. بنابراین داریم

$$\begin{aligned}\left(\frac{1}{2}z + \frac{\partial}{\partial \bar{z}}\right)\psi_{0,0}(z, \bar{z}) &= 0, \\ \left(\frac{1}{2}\bar{z} + \frac{\partial}{\partial z}\right)\psi_{0,0}(z, \bar{z}) &= 0.\end{aligned}\quad (73)$$

از حل معادلات دیفرانسیل بالا که بسیار ساده هم هستند تابع موج حالت پایه بر راحتی بدست می‌آید:

$$\psi_{0,0}(z, \bar{z}) = \frac{1}{\sqrt{\pi}} e^{-\frac{1}{2}z\bar{z}}, \quad (74)$$

که در آن $\sqrt{\pi}$ یک ثابت بهنجارش است. حال بقیه توابع موج از اثر عملگرهای بالا بر وپایین بردست خواهند آمد: یعنی

$$\psi_{n_R, n_L}(z, \bar{z}) = \frac{1}{\sqrt{\pi n_R! n_L!}} \left(\frac{1}{2}\bar{z} - \frac{\partial}{\partial z}\right)^{n_R} \left(\frac{1}{2}z - \frac{\partial}{\partial \bar{z}}\right)^{n_L} e^{-\frac{1}{2}z\bar{z}}. \quad (75)$$

تمرین: عملگر L_z را روی این تابع موج اثر بدهید و نشان دهید که این تابع موج ویژه تابع L_z است. ویژه مقدار مربوطه را بدست آورید.

۶ ذره باردار در میدان مغناطیسی یکنواخت

می دانیم که هامیلتونی یک ذره باردار در میدان الکترومغناطیسی به شکل زیر است:

$$H = \frac{1}{2m} (\vec{P} - e\vec{A})^2 + e\phi \quad (76)$$

که در آن e بار الکتریکی ذره، ϕ پتانسیل اسکالر و $\vec{A}$ پتانسیل برداری است. نخست به مفهوم تقارن پیمانه‌ای می پردازیم که یک مفهوم کاملاً کلی است و برای هر نوع میدان الکترومغناطیسی برقرار است.

۱.۶ تقارن پیمانه‌ای در مکانیک کوانتومی

می دانیم که میدان‌های الکتریکی و مغناطیسی تحت تبدیلات زیر که تبدیلات پیمانه‌ای نامیده می شوند تغییر نمی کنند:

$$\begin{aligned} \vec{A} &\longrightarrow \vec{A}' = \vec{A} + \nabla\chi \\ \phi &\longrightarrow \phi' = \phi - \frac{\partial}{\partial t}\chi. \end{aligned} \quad (77)$$

تحت این تبدیلات هامیلتونی 76 تغییر می کند و طبیعتاً شکل معادله شرودینگر نیز تغییر می کند. اما می توانیم نشان دهیم که تحت این تبدیلات تابع موج تنها در یک فاز ضرب می شود. البته این فاز مقدار ثابتی نیست بلکه تابعی از نقاط فضا و زمان است. در واقع تبدیلات پیمانه‌ای در مکانیک کوانتومی به شکل زیر هستند:

$$A \longrightarrow A' = A + \nabla\chi$$

$$\begin{aligned}\phi &\longrightarrow \phi' = \phi - \frac{\partial}{\partial t}\chi \\ \psi(x, t) &\longrightarrow \psi'(x, t) = e^{-\frac{ie}{\hbar}\chi}\psi(x, t).\end{aligned}\quad (78)$$

معادله شرودینگر در حضور میدان الکتریکی و مغناطیسی به شکل زیر است:

$$\frac{1}{2m} \left[\left(\frac{\hbar}{i} \nabla - eA \right)^2 - e\phi \right] \psi(x, t) = i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \psi(x, t). \quad (79)$$

تمرین: درستی رابطه زیر را نشان دهید:

$$\left[\left(\frac{\hbar}{i} \nabla - eA' \right) e^{-\frac{ie}{\hbar}\chi} \psi(x, t) \right] = e^{-\frac{ie}{\hbar}\chi} \left[\left(\frac{\hbar}{i} \nabla - eA \right) \psi(x, t) \right]. \quad (80)$$

تمرین: با استفاده از تمرین قبلی نشان دهید که معادله شرودینگر تحت تبدیلات پیمانه‌ای 78 ناورد است.

این استدلال نشان می‌دهد که ما معادله شرودینگر را می‌توانیم در یک پیمانه که مناسب می‌دانیم حل کنیم و سپس با یک تبدیل پیمانه‌ای از نوع 78 تابع موج را در هر پیمانه دیگر بدست آوریم.

۲.۶ ذره باردار در میدان مغناطیسی یکنواخت

در فیزیک کلاسیک حرکت ذره بارداری به جرم m و بار الکتریکی e را در میدان مغناطیسی یکنواخت B مطالعه کرده‌ایم. هرگاه میدان مغناطیسی بر یک صفحه مثلاً صفحه xy عمود باشد و هرگاه میدان مغناطیسی یک نواخت نیز باشد، و سرعت اولیه ذره نیز در صفحه xy باشد، ذره تحت تاثیر نیروی جانب به مرکز $F = evB$ حرکت دایره‌ای طی می‌کند. اگر شعاع این دایره را r بگیریم آنگاه معادله نیوتن برای چنین ذره‌ای برابر خواهد بود با:

$$m \frac{v^2}{r} = evB = e\omega r B, \quad (81)$$

و از آنجا بدست می‌آوریم که

$$\omega = \frac{eB}{m}. \quad (82)$$

این فرکانس، فرکانس لارمور خوانده می‌شود و تنها به مشخصات ذره باردار و میدان مغناطیسی بستگی دارد. یک ذره می‌تواند در میدان مغناطیسی انرژی‌های متفاوت داشته باشد اما همواره فرکانس چرخش آن برابر با فرکانس لارمور است. در واقع هرگاه ذره دایره‌ای به شعاع R را طی کند، آنگاه انرژی و تکانه زاویه‌ای آن به ترتیب برابر خواهند بود با:

$$E = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}m\omega^2 R^2,$$

$$L_z = mvR = m\omega R^2. \quad (83)$$

بنابراین بین انرژی و تکانه‌ی زاویه‌ای این ذره همواره رابطه زیر برقرار است:

$$E = \frac{1}{2}\omega L_z. \quad (84)$$

میدان الکتریکی و مغناطیسی به ترتیب زیر از این پتانسیل هابدهست می‌آیند:

$$\vec{E} = -\frac{\partial \vec{A}}{\partial t} - \nabla\phi, \quad \vec{B} = \nabla \times \vec{A}. \quad (85)$$

از آنجا که میدان الکتریکی صفر است نتیجه می‌گیریم که ϕ یک عدد ثابت و $\vec{A}$ مستقل از زمان است. می‌توانیم ϕ را مساوی صفر بگیریم. در نتیجه تنها نیاز به پتانسیل برداری داریم و این پتانسیل می‌بایست چنان باشد که در شرط زیر صدق کند:

$$\nabla \times \vec{A} = B\hat{z}. \quad (86)$$

بنابراین آزادی پیمانه‌ای می‌دانیم که $\vec{A}$ به طور یکتا انتخاب نمی‌شود. در واقع اگر پتانسیل برداری را به صورت $\vec{A} = A_x(x, y)\hat{x} + A_y(x, y)\hat{y}$ بگیریم آنگاه معادله بالا تبدیل می‌شود به

$$\frac{\partial}{\partial x}A_y - \frac{\partial}{\partial y}A_x = B \quad (87)$$

که حل‌های متعددی دارد. این حل‌ها متناظر با پیمانه‌های مختلف هستند. در یک پیمانه می‌توانیم قراردسیم

$$A_x = -\frac{B}{2}y, \quad A_y = \frac{B}{2}x. \quad (88)$$

این پیمانه دارای تقارن دایره است زیرا خطوط میدان $\vec{A}$ دایره‌های هم‌مرکز به مبدأ مختصات هستند. در پیمانه‌های دیگری می‌توانیم قراردسیم

$$A_x = -By, \quad A_y = 0, \quad \text{یا} \quad A_x = 0, \quad A_y = Bx. \quad (89)$$

پیمانه 88 را در نظر می‌گیریم که دارای تقارن دایره است.

تمرین: معادله شرودینگر را در پیمانه بالا بنویسید. از مختصات قطبی استفاده کنید و شکل معادله شرودینگر را برای تابع موج شعاعی مشخص کنید. پتانسیل موثر برای معادله شرودینگر شعاعی به چه صورتی است.

تمرین: معادله شرودینگر شعاعی را که در تمرین بالا بدست آوردید به روش بسط حل کنید و نشان دهید که تابع موج شعاعی تنها وقتی می‌تواند بهنجار شود که مقادیر انرژی گسسته باشند. این مقادیر انرژی را بدست آورید.

علاوه بر روشی که در تمرین های بالا می توان برای بدست آوردن طیف بکاربرد که مبتنی بر حل معادله دیفرانسیل است می توان از یک ایده ی بسیار ساده نیز استفاده کرد. با نگاهی به هامیلتونی این مسئله متوجه می شویم که هامیلتونی در هر پیمانه ای بر حسب مختصات دینامیکی P_x, Y, X و P_y یک عبارت درجه ۲ است. بنابراین همواره می توان با تغییر متغیر مناسب آن را به صورت قطری درآورد.

تمرین: نشان دهید که در هر پیمانه ای عبارت هامیلتونی بر حسب مختصات P_x, Y, X و P_y یک عبارت متقارن است. به عبارت دیگر می توان همواره هامیلتونی را به شکل زیر نوشت:

$$H = R^T \hat{H} R, \quad (90)$$

که در آن $R = \begin{pmatrix} X \\ P_x \\ Y \\ P_y \end{pmatrix}$ و $\hat{H}$ یک ماتریس عددی متقارن است. ماتریس $\hat{H}$ را می توان با یک ماتریس متعامد مثل S قطری کرد یعنی اینکه

$$\hat{H} = S^T D S, \quad (91)$$

که در آن D یک ماتریس قطری است. هرگاه متغیرهای جدید را با P_1, Q_2, Q_1 و P_2 نشان دهیم ثابت کنید که این متغیرهای جدید نیز دارای همان روابط جابجایی کانونیک هستند به این معنا که:

$$[Q_i, Q_j] = 0, \quad [P_i, P_j] = 0, \quad [Q_i, P_j] = i\hbar\delta_{ij}. \quad (92)$$

تمرین: نشان دهید که بر حسب متغیرهای جدید هامیلتونی نشان دهنده دو نوسانگر هارمونیک مستقل است و بنابراین طیف هامیلتونی به راحتی قابل بدست آوردن است.

کاری را که در تمرین های بالا به آن اشاره کردیم می توان به طور مشخص تر برای یک پیمانه خاص انجام داد. پیمانه ای را در نظر می گیریم که دارای تقارن دورانی است. در این پیمانه هامیلتونی عبارت است از

$$H = \frac{(P_x + \frac{eB}{2}Y)^2}{2m} + \frac{(P_y - \frac{eB}{2}X)^2}{2m}. \quad (93)$$

آیا این هامیلتونی دارای تقارن دورانی است؟ پاسخ این سوال را می توانیم با محاسبه جابجاگر $[H, L]$ پیدا کنیم. یک محاسبه ساده نشان می دهد که $[H, L] = 0$ و در نتیجه تقارن دایره ای برقرار است. حال دو عملگر زیر را تعریف می کنیم:

$$Q := \frac{1}{\sqrt{eB}}(P_x + \frac{eB}{2}Y), \quad P := \frac{1}{\sqrt{eB}}(P_y - \frac{eB}{2}X). \quad (94)$$

این دومتغیر کانونیک هستند به این معناکه

$$[Q, P] = i\hbar. \quad (95)$$

برحسب این دومتغیر هامیلتونی ذره در میدان مغناطیسی به شکل زیردرمی آید

$$H = \frac{eB}{2m}(Q^2 + P^2) =: \frac{\omega}{2}(Q^2 + P^2), \quad (96)$$

که در آن $\omega = \frac{eB}{m}$ فرکانس لارمور نامیده می شود. این هامیلتونی نشانگر یک نوسانگر هارمونیک است و می توانیم با استفاده از روشی که در مورد نوسانگر هارمونیک بکاربردیم طیف آن را به روش جبری تعیین کنیم. کافی است که عملگرهای بالابرنده و پایین برنده زیر را تعریف کنیم

$$a := \frac{1}{\sqrt{2\hbar}}(Q + iP), \quad a^\dagger := \frac{1}{\sqrt{2\hbar}}(Q - iP), \quad (97)$$

که در نتیجه آن بدست می آوریم

$$[a, a^\dagger] = 1, \quad H = \hbar\omega(a^\dagger a + \frac{1}{2}). \quad (98)$$

حال کافی است که حالت های $|n\rangle := \frac{1}{\sqrt{n!}}a^{\dagger n}|0\rangle$ را تعریف کنیم که در آن حالت $|0\rangle$ حالتی است که توسط a نابود می شود. این حالت ها همگی ویژه حالت انرژی هستند به این معنا که

$$H|n\rangle = \hbar\omega(n + \frac{1}{2})|n\rangle. \quad (99)$$

اما می دانیم که عملگردوران با هامیلتونی جابجایی شود و بنابراین حالت های باتکانه زاویه ای متفاوت می توانند یک انرژی داشته باشند. به عبارت دیگر طیف هامیلتونی واگنی دارد. در نتیجه نماد $|n\rangle$ به تنهایی نشان دهنده یک ویژه حالت هامیلتونی نیست بلکه نشان دهنده یک ویژه فضا یا *eigenspace* است. در واقع حالت های فضای هیلبرت توسط ویژه بردارهای مشترک هامیلتونی و تکانه زاویه ای جاروب می شوند. این ویژه بردارهای بایست یک عددکوانتومی اضافه داشته باشند که نشان دهنده ویژه مقدار L باشد. حال سوال می کنیم که اگر L با هامیلتونی جابجا می شود، آیا می توان L ر برحسب عملگرهای بالابرنده و پایین برنده یک نوسانگر دیگر نوشت؟ برای پاسخ به این سوال عملگرهای زیر را تعریف می کنیم:

$$\tilde{P} := \frac{1}{\sqrt{eB}}(P_x - \frac{eB}{2}Y), \quad \tilde{Q} := \frac{1}{\sqrt{eB}}(P_y + \frac{eB}{2}X). \quad (100)$$

یک محاسبه ساده نشان می دهد که $[\tilde{Q}, \tilde{P}] = 1$ یعنی این دو عملگر نیز کانونیک هستند. علاوه بر آن براحتی معلوم می شود که روابط زیر برقرار هستند

$$[Q, \tilde{Q}] = [Q, \tilde{P}] = 0, \quad [P, \tilde{Q}] = [P, \tilde{P}] = 0. \quad (101)$$

در نتیجه جفت متغیرهای (Q, P) و $(\tilde{Q}, \tilde{P})$ هر کدام کانونیک بوده و از هم مستقل هستند. در واقع کاری که انجام داده ایم آن است که بجای مشاهده پذیرهای کانونیک و مستقل (X, P_x) و (Y, P_y) جفت جدیدی از متغیرهای کانونیک و مستقل برای توصیف این سیستم بکار برده ایم. بدینست که روابط معکوس را نیز بنویسیم. با توجه به روابط 94 و 100 براحتی معلوم می شود:

$$\begin{aligned} X &= \frac{1}{\sqrt{eB}}(\tilde{Q} - P), & Y &= \frac{1}{\sqrt{eB}}(Q - \tilde{P}), \\ P_x &= \frac{\sqrt{eB}}{2}(Q + \tilde{P}), & P_y &= \frac{\sqrt{eB}}{2}(\tilde{Q} + P). \end{aligned} \quad (102)$$

در نتیجه بدست می آوریم

$$L = XP_y - YP_x = \frac{1}{2}(\tilde{Q}^2 - P^2) - \frac{1}{2}(Q^2 - \tilde{P}^2) \quad (103)$$

$$= \frac{1}{2}(\tilde{Q}^2 + \tilde{P}^2) - \frac{1}{2}(Q^2 + P^2). \quad (104)$$

بنابراین با تعریف

$$b := \frac{1}{\sqrt{2\hbar}}(\tilde{Q} + i\tilde{P}), \quad b^\dagger := \frac{1}{\sqrt{2\hbar}}(\tilde{Q} - i\tilde{P}), \quad (105)$$

بدست می آوریم

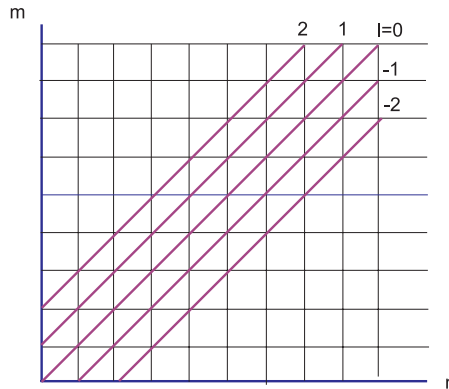
$$[b, b^\dagger] = 1, \quad L = b^\dagger b - a^\dagger a. \quad (106)$$

حال می توانیم طیف هامیلتونی و تکانه زاویه ای را به طور همزمان پیدا کنیم زیر پیدا کردن طیف این دو چیزی نیست جز پیدا کردن طیف همزمان دو عملگر مستقل و مثبت $a^\dagger a$ و $b^\dagger b$ که می دانیم این طیف چیزی نیست جز ضرب تانسوری حالت های یک نوسانگر هارمونیک. این طیف را به شکل زیر نشان می دهیم:

$$\begin{aligned} |n, m\rangle &:= \frac{1}{\sqrt{m!n!}} a^{\dagger n} b^{\dagger m} |0, 0\rangle, \\ H|n, m\rangle &= \hbar\omega(n + \frac{1}{2})|n, m\rangle, & L|n, m\rangle &= (m - n)|n, m\rangle, \end{aligned} \quad (107)$$

که در آن حالت $|0, 0\rangle$ با رابطه زیر تعریف می شود.

$$a|0, 0\rangle = b|0, 0\rangle = 0. \quad (108)$$

شکل ۵: هر حالت (m, n) یک ویژه حالت مشترک انرژی و اندازه حرکت زاویه‌ای است.

به ازای هر جفت عدد صحیح نامنفی (n, m) یک حالت $|m, n\rangle$ با تکانه زاویه $l = (m - n)\hbar$ و انرژی $\hbar\omega(n + \frac{1}{2})$ داریم. این حالت‌ها در شکل ۵ نشان داده شده‌اند. هر گروه از حالت‌های $|n, m\rangle$ با n ثابت، یک تراز لاندائو خوانده می‌شود. این حالت‌ها همه یک انرژی ولی تکانه زاویه‌ای‌های مختلف دارند.

۷ ضمیمه: بعضی از خواص توابع بسل

در این ضمیمه به اختصار به معرفی توابع بسل می‌پردازیم. شناختن این توابع و خواص آنها برای درک روابط تحلیلی این درس و درس‌های آینده اهمیت دارند. اگر خواننده از ابتدای این ضمیمه شروع به اثبات روابط کند تقریباً تمامی خواص این توابع را می‌تواند یک به یک استخراج کند.

۱.۷ مولد توابع بسل

توابع بسل را مثل بسیاری دیگر از توابع خاص می‌توان با تابع مولدشان تعریف کرد. توابع بسل مرتبه n که آنها را با $J_n(x)$ نشان می‌دهیم با تابع مولد زیر تعریف می‌شوند:

$$g(x, t) := e^{\frac{x}{2}(t - \frac{1}{t})} =: \sum_{n=-\infty}^{\infty} J_n(x) t^n. \quad (109)$$

از این تعریف می‌توان بسیاری از خواص توابع بسل را به ترتیب زیر بدست آورد.

۱: با تبدیل $t \rightarrow -t$ و مقایسه دوطرف خواهیم دید که

$$J_n(-x) = (-1)^n J_n(x). \quad (110)$$

۲: با قراردادن $t = 1$ و مقایسه دوطرف معلوم می شود که

$$J_0(x) + \sum_{n=1}^{\infty} J_{2n}(x) = 1 \quad \forall x. \quad (111)$$

۳: با قراردادن $x = 0$ در دوطرف و مقایسه آنها بدست می آوریم $1 = \sum_{n=-\infty}^{\infty} J_n(0)t^n$. از آنجا که t متغیر است این رابطه فقط وقتی برقرار است که داشته باشیم

$$J_0(0) = 1, \quad J_{n \neq 0}(0) = 0. \quad (112)$$

۴: با قراردادن $t = e^{i\theta}$ و مقایسه قسمت های حقیقی و موهومی دو طرف و استفاده از رابطه 110 بدست می آوریم

$$\begin{aligned} \cos(x \sin \theta) &= J_0(x) + 2 \sum_{n=0}^{\infty} J_{2n} \cos 2n\theta, \\ \sin(x \sin \theta) &= 2 \sum_{n=0}^{\infty} J_{2n+1} \sin(2n+1)\theta. \end{aligned} \quad (113)$$

۵: با بسط طرف چپ به صورت $g(x, t) = e^{\frac{x}{2}t} e^{-\frac{x}{2t}}$ و مقایسه دوطرف، بدست می آوریم:

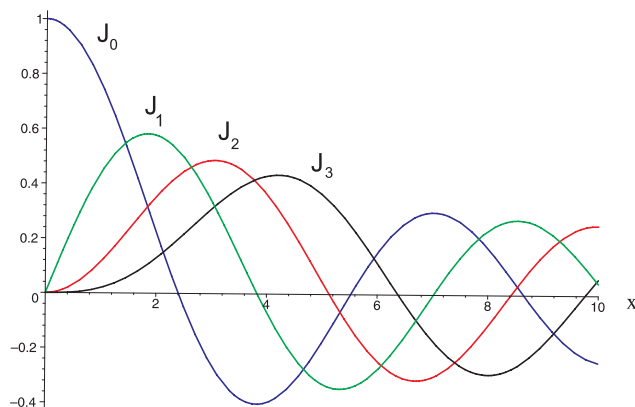
$$J_n(x) = \sum_{s=0}^{\infty} \frac{(-1)^s}{(n+s)!s!} \left(\frac{x}{2}\right)^{n+2s}. \quad (114)$$

شکل توابع بسل تقریباً مثل توابع سینوسی ولی با دامنه‌ی میرا هستند. چند تابع اولیه بسل در شکل ۶ رسم شده اند. اما برخلاف توابع سینوسی که صفرهای آنها در فواصل منظم رخ می دهند صفرهای توابع بسل مضاربی از یک مقدار معین نیستند. با این وجود در بسیاری از کاربردهای این توابع مهم است که بدانیم این توابع دقیقاً در چه مقادیری رخ می دهند. اهمیت صفرهای تابع بسل تا آنجاست که جدول های بسیاری در کتاب ها به فهرست کردن موقعیت دقیق این صفرها پرداخته‌اند. جدول ۱.۷ صفرهای چند تابع اولیه بسل را نشان می دهد.

۶: روابط تکرار: با مشتق گرفتن از دوطرف نسبت به x و نسبت به t و مقایسه طرفین به روابط تکرار زیر می رسیم:

$$\begin{aligned} J_{n-1} - J_{n+1} &= 2J'_n, \\ J_{n-1} + J_{n+1} &= \frac{2n}{x} J_n, \end{aligned} \quad (115)$$

شکل ۶: چند تابع اولیه بسل.

14.9309	11.7915	8.6537	5.5201	2.4048	J_0
13.3237	10.1735	7.0156	3.8317	0	J_1
14.7960	11.6198	8.4172	5.1356	0	J_2
16.2235	13.015	9.7610	6.3802	0	J_3

جدول ۱: صفرهای اولیه از چند تابع اولیه بسل

که در آن منظور از J'_n مشتق J_n نسبت به x است.

۷: معادله دیفرانسیل: با ترکیب این دو معادله تکرار به معادله دیفرانسیل زیر که همان معادله دیفرانسیل بسل است می رسیم (انجام ترکیب به عهده خواننده است):

$$\frac{d^2}{dx^2} J_n + \frac{d}{dx} J_n + \left(1 - \frac{n^2}{x^2}\right) J_n = 0. \quad (116)$$

۲.۷ توابع بسل از مرتبه غیر صحیح

هر دنباله ای از توابع که در روابط تکرار 115 صدق کنند به طور بدیهی در معادله دیفرانسیل فوق نیز صدق می کنند. بنابراین می توان معادله بسل از مرتبه غیر صحیح ν را به شکل زیر تعریف کرد:

$$\frac{d^2}{dx^2} J_\nu + \frac{d}{dx} J_\nu + \left(1 - \frac{\nu^2}{x^2}\right) J_\nu = 0. \quad (117)$$

دو جواب این معادله به شکل زیر خواهند بود:

$$\begin{aligned} J_\nu(x) &= \sum_{s=0}^{\infty} \frac{(-1)^s}{(\nu+s)!s!} \left(\frac{x}{2}\right)^{\nu+2s} \\ J_{-\nu}(x) &= \sum_{s=0}^{\infty} \frac{(-1)^s}{(-\nu+s)!s!} \left(\frac{x}{2}\right)^{-\nu+2s}. \end{aligned} \quad (118)$$

در این جا منظور از $\nu!$ فاکتوریل اعداد حقیقی است که به صورت زیر تعریف می شود:

$$\nu! = \int_0^{\infty} t^\nu e^{-t} dt. \quad (119)$$

خواننده می تواند براحتی ثابت کند (مثلاً با استفاده از انتگرال گیری جزء به جزء) که این تعریف ضمن نگاه داشتن خاصیت اصلی فاکتوریل یعنی رابطه $\nu! = \nu(\nu-1)!$ در مقادیر صحیح مثبت بر تعریف استاندارد فاکتوریل منطبق است.

برای وقتی که ν عدد صحیح نباشد، این دوجواب مستقل از هم اند، ولی برای وقتی که ν عدد صحیح است، این دوجواب، باهم متناسب اند و مستقل نیستند. در این حالت می بایست یک جواب مستقل پیدا کنیم. یک راه برای پیدا کردن این جواب این است که حد $n \rightarrow \nu$ را در جواب زیر مطالعه کنیم:

$$N_\nu(x) := \frac{\cos \pi\nu J_\nu(x) - J_{-\nu}(x)}{\sin \nu\pi}. \quad (120)$$

محاسبه دقیق حد منجر به یک بسط برای تابع بسل از نوع دوم ویاتابع نویمان از مرتبه n می شود. شکل این بسط طولانی است و خواننده می تواند در صورت نیاز شکل کامل آن را در کتاب زیر پیدا کند:

G. Arfken, Methods of Mathematical Physics, 2nd edition, Chapter 11, page 498.

آنچه که برای ما مهم است رفتار این توابع در نزدیکی $x \rightarrow 0$ است. می توان ثابت کرد که برای x های کوچک روابط حدی زیر برقرار هستند:

$$N_0(x) = \frac{2}{\pi} (\ln x + \gamma - \ln 2) + O(x^2), \quad (121)$$

و

$$N_n(x) = -\frac{(n-1)!}{\pi} \left(\frac{2}{x}\right)^n \left(1 + \frac{1}{n-1} \left(\frac{x}{2}\right)^2 + \dots\right). \quad (122)$$

۳.۷ تعامد توابع بسل

می توان ثابت کرد که توابع بسل برهم متعامدند. برای وقتی که این توابع در فاصله صفر تا بی نهایت تعریف می شوند رابطه تعامد آنها به شکل زیر است:

$$\int_0^{\infty} J_{\nu}(kr)J_{\nu}(k'r)rdr = \frac{1}{k}\delta(k - k'). \quad (123)$$

خواننده می تواند از این رابطه استفاده کند و نشان دهد که توابع موج ذره آزاد بر یکدیگر عمودند. هم چنین وقتی که این توابع را محدود به یک فاصله محدود مثلاً 0 تا a کنیم، رابطه تعامد به شکل زیر درمی آید:

$$\int_0^a J_{\nu}(\beta_{\nu,m}\frac{r}{a})J_{\nu}(\beta_{\nu,n}\frac{r}{a})rdr = 0 \quad \text{if} \quad m \neq n. \quad (124)$$

در این رابطه $\beta_{\nu,m}$ صفر شماره m از تابع J_{ν} است. بنابراین تابع $J_{\nu}(\beta_{\nu,m}\frac{r}{a})$ تابعی است که در $r = a$ برابر با صفر است.

۴.۷ توابع هنکل

توابع هنکل *Hankel Functions* ترکیبی خطی از توابع بسل و نویمان هستند که به شکل زیر تعریف می شوند:

$$\begin{aligned} H_{\nu}^1(x) &= J_{\nu}(x) + iN_{\nu}(x) \\ H_{\nu}^2(x) &= J_{\nu}(x) - iN_{\nu}(x). \end{aligned} \quad (125)$$

بسط مجانبی این توابع از روابط زیر بدست می آید:

$$\begin{aligned} H_{\nu}^1(x) &= \sqrt{\frac{2}{\pi x}} \exp i \left[x - \left(\nu + \frac{1}{2} \right) \frac{\pi}{2} \right] \cdot [P_{\nu}(x) + iQ_{\nu}(x)] \\ H_{\nu}^2(x) &= \sqrt{\frac{2}{\pi x}} \exp - i \left[x - \left(\nu + \frac{1}{2} \right) \frac{\pi}{2} \right] \cdot [P_{\nu}(x) - iQ_{\nu}(x)], \end{aligned} \quad (126)$$

که در آن توابع P_{ν} و Q_{ν} بسط های مجانبی زیر را دارند:

$$\begin{aligned} P_{\nu}(x) &\sim 1 - \frac{(\mu - 1)(\mu - 9)}{2!(8x)^2} + \frac{(\mu - 1)(\mu - 9)(\mu - 25)(\mu - 49)}{4!(8x)^4} - \dots \\ Q_{\nu}(x) &\sim \frac{\mu - 1}{1!(8x)^2} - \frac{(\mu - 1)(\mu - 9)(\mu - 25)}{3!(8x)^3} + \dots \end{aligned} \quad (127)$$

و

$$\mu = 4\nu^2. \quad (128)$$